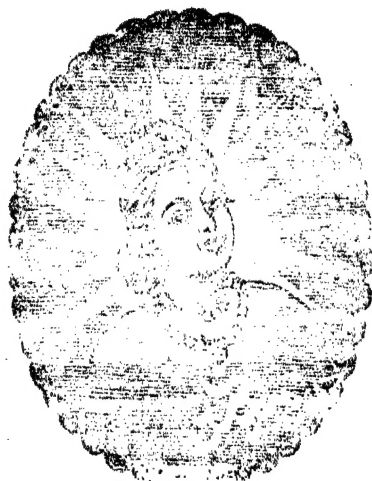

સનની ફીચીયારી

(કે કળીયુગની કુચી.) ભાગ ૧ લો.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર
ડાહ્યાભાઈ ખાખરભાઈ પટેલ.

કે. રત્નદિપક-મથુરાદાસની ખડકીવાળા કાકરીખાડ, નડીઆદ.

સોલ એજન્ટ:—દલસુખભાઈ આશાભાઈ.

આવૃત્તિ ૯ મી. સને ૧૯૧૭. પ્રત ૫૦૦૦.

ફીચીયારીના પુલ નીચે આવેલા શ્રી જૈન વિદ્યાવિજય પ્રેસમાં
શા. ચુનીલાલ અમથાશાએ છાપી—અમદાવાદ.

કીંમત ૦—૦—૩.

રત્ન-દિપકમાં મળતાં પુસ્તકો.

૧ ફેશનની શ્રીસીયારી ભા. ૧-૨	કિં. ૦૧-૦-૬
૨ કીશ્મતી દુનિયા.	કિ. ૧-૧-૭
૩ ચાલુ સાક્ષનું પંચાંગ.	કિં. ૦-૦-૬
૪ સતયુગનો જમાનો.	કિં. ૦-૦-૩
૫ વીંછીના ૨૫૦ વનસ્પતિમાથી શોધેલા ઇલાજની બુક	કિં. ૦-૦-૬
૬ રેલ્વેનું ટાઇમ-ટેબલ.	કિ. ૦-૧-૦

મળેા યા લખેા,—

ડાહ્યાભાઈ ખાખરભાઈ. પટેલ.

ડૉ. રત્નદિપક—નડીઆદ.

દ્રાવેલીંગ એજન્ડ,—

હલસુખરામ આશાભાઈ.

રત્નદિપક—નડીઆદ.

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૬૮૯૮ વાર્ષિક

પુસ્તકનું નામ દેશનની દિશિયારી

વિષય ૬ - ૧

૬૮૮

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી લેઝર-સામ્રાજ્ય

ફેશનની ફીસીયારી.

કે કળીયગની કંચી.

—→❀❀❀←—

ભાગ ૧ લા.

રાગ (સૈદા તારો ખુબ છે દાડો.) એ ૨૬.

જમાનો તો બદલાયોરે, હળાહળ કળજુગ આવ્યોરે—એ ૨૬.

હિંદતણા ઉદયને માટે, અરજ કરુંછું આજ—૨

સ્વાર્થીઆ મુરખને નહિ ફાવે, સાચે સાચી વાત,

વિચારવંતા વિચાર કરશે—૨ રે.

જમાનો. ૧

ઉંચ હતા તે નીચ બન્યા કંઈ, નીચ તે ઉંચ મનાય—૨

ધર્મને નામે ધાડજ આવી, પાપને પંથ પળાય;

અંધાપો ધોળે દી આવ્યો—૨ રે.

જમાનો. ૨

જે પ્રેમદા પડદે રહેનારી, તે ધરી લેડી પોશાક—૨

મીસ્તરનો કર ઝાલી બળરે, માલી રહી છે અથાગ

અરે આડો આંકજ આવ્યો—૨ રે.

જમાનો. ૩

નીતી રીતી સૌ નેવલે મુકી, ઉર અનીતિ ચહાય—૨

ફેશન બાઇને ફંદે ફસાયા, રંક ને મોટા રાય.

તોરા જઈ ટોપ છવાયો—૨ રે.

જમાનો. ૪

ઝેર ને વેર વધ્યા વસુધામાં, વ્યસન વધ્યા વિધવિધ—૨
ગાંજો અશીલુ ને દારૂના બોટલ, હોટલમાં જઈ પીધ
ગાંઠથી ગર્થ ગુમાવ્યો—૨ રે.

જમાનો. ૫

જે નૂપતે ગૃહ ચાંદી સોનાના, પાત્ર તણો નહી પાર—૨
તે રાજમંદીરમાં જઈ જોતાં, દેખાય કારો કાર
લોખંડનો લાટ ભરાયો—૨ રે.

જમાનો. ૬

મુદત એન પડે નહિ ચા, વિણુ, ચાએ વાળ્યો દાટ—૨
રાયથી માંડીને રંક કહાવે, સૌને થયો સનિપાત
વિલાયતનો વાયુ વાયો—૨ રે.

જમાનો. ૭

સેન્ટ લવન્ડર લેમ્પથી મોલ્લા, મોટરમાં મશગુલ—૨
બાઇશીકલને લાઇ વર્ગા છે—આપી મોં માગ્યાં મુલ
ગળે નેકટાઇ લગાયો—૨ રે.

જમાનો. ૮

દાંતણુ આવળનાં બદલાયાં બ્રસથી મોલું મન—૨
અંબન મંબનમાં થઇ રંબન, ધુળ કરે છે ધન
ગણ્યો ન જાય ગણાયો—૨ રે.

જમાનો. ૯

ત્રાંબા પિતળનો પારજ આવ્યો, લોખંડ ઘેરે ઘેર—૨
જ્યાં નીરખો ત્યાં ટેબલ ખુરસી, ખીલોર ઠેર ઠેર
યુરોપી કાઠ મચાયો—૨ રે.

જમાનો. ૧૦

દેશનો વેશજ બેશ ન લાગે, વધ્યું વિદેશીથી વાલ—૨
શુટ પગે પાટલુન ચઢાવી, બન્યા ગોરાના બાલ
બળે મેમ સાહેબનો બન્યો—૨

જમાનો. ૧૧

સ્ટોકીંગ કાલર કાટ ને જકીટ, જોષએ વીલાયતી સ્ટીક—૨
ચાંદલીએ ચરમાં તો ચોટયાં ઠાંસે ખાન્ડી ઠીક
ચીરૂટનો છે હડકાયો—૨ રે.

જમાનો. ૧૨

“બી, એ, બનીને લાઇ બીએ છે, બાઇ થકી ધરમાંય—૨
બાહેર બીલી થકીજ બીએ છે, તે શું ઉકાળે હાય
જનેતા—એ શીદ જાયો—૨ રે.

જમાનો. ૧૩

જાતીખંધન તોડવા માટે, સમાજજો બતાવે જોર;
અપંચ જાગ ફેલાવા જતાં, ઉતર્યો તેમનો તોર.
આખર પ્રાયશ્ચિત લેવાયો રે.

જમાનો. ૧૪

દ્યાનત બગડી પશુપતિની તો વેચવા માંડ્યું દૂધ;
લક્ષ્મીની લાલચે લપટાઇ, ખોઇ પોતાની બુધ.
છાશનો તોટો જણાયો રે.

જમાનો. ૧૫

શીશ થકી શીખા સટકીતે, હાથ લટકીજ લેલાટ—૨
નીચી નમી નમી શું સુચવે છે ? વિદ્વતામાં ઉઠી વાટ
દેશની દાઝ ન લાગ્યો—૨ રે.

જમાનો. ૧૬

લણી ગણીને સૌ જન ઇચ્છે, નિર્લજ નોકરી ઉર—૨
સુર ને નુર ગુમાવી ખેઠા, બની ગયા અસુર
શુભરેશ્વરી ગાત્ર ગળાયો—૨ રે.

જમાનો. ૧૭

ધીક: છે ધીક: છે એવા, દેશ દ્રોહીને ધીક્કાર—૨
ગોરી તજ પરની ગુણવંતી, જોડી ગુણીકાથી પ્યાર
ખરે જર ખુબ ઉડાવ્યો—૨ રે.

જમાનો. ૧૮

ચીની ચલાણાં ખાલા રકાળી, ફાનસ ફક્કડ લીધ—૨
કુટી જતાં કુટી બદામ નાવી, ફેગટ ફેંકી દીધ
આંખે નવ જાન દેખાયો—૨ રે.

જમાનો. ૧૯

વાળં વીવીધ પ્રકારનાં લાવી, મુકયું ગળવી મકાન—૨
બગડયું કે પછી બારજ વાગ્યા, તેનું મળે નહીં જાન
પૈસાપર પાણી શીરાયો—૨ રે.

જમાનો. ૨૦

એરંડીયું તો અદ્રશ્ય થયું ને, ગંધાતું આસલેટ—૨
એહદ આવી ભરાયું ધરો ધર, પાકી ઉઠયું જ્યાં પેટ
પાટો ક્યાં જાય બંધાયો—૨ રે.

જમાનો. ૨૧

દેશની દોલત હાય વીદેશે, એ રીતે ચાલી જાય—૨
તોપણ આંખ ઉઘાડી ન દેખે, ક્યાંથી દેશેદય ચાય
આવી દારીદ્ર ભરાયો—૨ રે.

જમાનો. ૨૨

ચોળા મટીને પોલકાં પેઠાં, પારસી ડેસ પોસાય—૨
કંથ કલ્યાગરી કાન્તા મળે ના, વર વધુ વશ વરતાય
એ તે વર કે ? ધર જાયો—૨ રે.

જમાનો. ૨૩

“છાયલ છીદડી મયાં છુપાઇ, ગવનથી ગુલતાન—૨
ચુડી મટી ચતુરામાં વધ્યું છે, મંગડી બાઇનું માન,
કાને એરીંગ અડાયોરે—૨ રે.

જમાનો. ૨૪

“બારીક વસ્ત્ર વપુએ ધારી, નારી હૈયે હરખાય—૨
અંગ તમામ દેખાઇજ આવે, સુસુ જોઈ શરમાય
વશ્યાનો વેશ બળવ્યો—૨ રે.

જમાનો. ૨૫

રાંડી તે ધર માંડી બેઠી, માંડી બાધી પર પ્યાર—૨
 ભક્તાણી ચઢ દેવ મંદીરમાં, કરે છે બબીચાર
 પતીવ્રતાનો પારજ આબ્યો—૨ રે.

જમાનો. ૨૬

પાન ખાઇ પીચકારી મારે, રાખે મુખડું લાલ—૨
 બારીએ બેઠી નારી એ બોલે, બોલે મુખથી બેતાલ;
 મલાળે છેક મુકાયો—૨ રે”

જમાનો. ૨૭

લાયક ઉમરની લલના કહી વૈધવ્યતાને થાય—૨
 પુનર્લગ્ન કરવા તેનું, શાસ્ત્રની મુકી માઝાય
 પત્રે ઢંઢેરો પીટાબ્યો—૨ રે

જમાનો. ૨૮

બાળા વરસે બારજ ફેરી, બાળકીમાંજ લેખાય—૨
 જે રમી રાજી થતી ઢીંગલીએ તે મર્જવંતી થાય
 સારો દી જાય કહાયો—૨ રે.

જમાનો. ૨૯

પાખંડીને પુરા પ્રેમથી પુજે, સાધુને ચીત ન ચા'ય—૨
 ધર્મીને ધામે ધાડજ આવે, પાપી પનોતા થાય
 દ્રષ્ટીએ જાય દેખાયો—૨ રે.

જમાનો. ૩૦

પાખંડ પ્રપંચ વૃદ્ધિ પામ્યા, ચોરી ચાડી જુક જાર—૨
 સત્ય સરી પાનાળે પેકું, જમી ગયો છે જુમાર;
 હશે શું દેવને બાબ્યો—૨ રે.

જમાનો. ૩૧

પૈસાદારને પ્રેમથી પુજે, પંડિત ના પુજાય—૨
 હોય બલે પછી તે બ્રહ્મવેત્તા, એવો અરે અન્યાય.
 દોળીમાં જાય કળાયો—૨ રે.

જમાનો. ૩૨

પૈસા પડાવા પુત્રીને વેચે, પેખી પળીએલ કંથ-૨
અંગની શક્તિ ભંગ થઇ, જેના ડાચામાં ન મળે ફંત;
ખોખો કહી જાય ખોલાવ્યો-૨ રે. જમાનો. ૩૩

પેપર માસીકમાં વળી છુટી નોટીસ બહુ નીરખાય-૨
વૈદ તણું જાણે જહાણજ ફાટયું બની લુંટારા હાય.
ખરે દેશ લુંટીને ખાયો-૨ રે. જમાનો. ૩૪

ભપકાબંધ ભાષણો કરીને, લોકાને ફસાવે-૨
ખોળા ખીચારા હિંદ વાસીયો, સારી રીતે લોભાવે
ધુતારાનો તાલ છે કેવો-૨. જમાનો. ૩૫

આડું અવળું સમજાવીને, દેશ બધો ધુતી ખાય-૨
એવા ધુતારા દેશમાં ફાટયા, માટે જાગો હાય
નહિતો દેશ ફાલીને ખાશે-૨ રે જમાનો. ૩૬

પાંચ દશ મિત્રો ઉભા થઇને, કંપની કાઢે છે-૨
ભાઇ મેનેજર સાજો એજન્ટ, કમીશન બનેવીનું આપે છે
યુક્તિએ શેરો વેચાવે, લોકાને રાખોડી ચોળાવે-૨ રે. જમાનો. ૩૭

કરજે નાણું કાડવા જાતાં, પુત્ર બને છે આપ-૨
દેવા પડે જ્યારે દામજ ત્યારે, બની ખેસે છે બાપ-૨
હુંડે ભાર ખોજ ગુમાવ્યો-૨ રે. જમાનો. ૩૮

ચોર હતા તે શાહ બન્યા કંઇ, શાહ ખીચારા ચોર-૨
વારજ ! ! તેની ધાડજ આવી ક્યાં કરવો જઇ શોર
ખરે બીજો ખેતને ખાયો-૨ રે. જમાનો. ૩૯

નીચ સજી સજીગારજ સુંદર, બાતી ફરે ધડીયાળ
મારગમાં કદી સામા મળે તો કાણ કરે તે કાળ
હશે મોટા ધરનો, જાયો-૨ રે.

જમાનો. ૪૦

મેળા ખેળામાં જઈ જોતાં, દીલ મારું દુખાય-૨
ઢેડને ભંગી સામા મળે તો, ધક્કો મારી ધુસી જાય
તોયે નહિ દુર ખસાયો-૨ રે.

જમાનો. ૪૧

દેવ વશ્યા જઈને કુંગરામાં, મક્કે સોઢે પીર-૨
રામનું રાજ છતાં ગાડીઓમાં (ચત્યંજ) આપે બીડ
મુખેથી કંઈ ન કેવાયો-૨ રે.

જમાનો. ૪૨

કહેવાય ત્યારે ઠાકાર મોટા પણ ઠાઠ કીધો દુર-૨
કન્યા કુળવાનની નહિ લેતાં, જે પુરે પૈસા બરપુર
તે પાસે હસ્ત લાંબાવ્યો-૨ રે.

જમાનો. ૪૩

દેવ દીકા ન ગમે દ્રષ્ટીએ તિરથ પ્રત્યે વેર-૨
સેલ સપાટે ભાષ સીધાવે લાયક લાંડન શહેર
વર્ષા વીતનો વરસાવ્યો-૨ રે.

જમાનો. ૪૪

હા સરદાર શુરા દીસે છે લઈ પકાકડું હાથ-૨
કાબર તેતર હોલા હણીને, દુભાવે જગ નાથ
શુરો નહિ સિંહ મરાયો-૨ રે.

જમાનો. ૪૫

પુરૂષમાંથી ધટયું પુરૂષાતન જામ્યું ત્રિયાનું રાજ-૨
બાઈ બીલાડી, ને ભાષજ ઉંદર, એવું બન્યું છે આજ
શુરો બાળલગ્ન ભરાયો-૨ રે

જમાનો. ૪૬

સગુણ ગ્રાહકોને શુભ સંદેશો.

— ❀ ❀ ❀ —

ગ્રાહક થઈ નામ નોંધાવો.

રત્ન—માળા.

— ❀ ❀ ❀ —

જેની અંદર ધાર્મિક, નૈતિક અને સામાજિક-વિષયો એ વાતો અસરકારક સંપૂર્ણ રસકસ સાથે આલેખવામાં કે અશુભ વાંચ્છાઓ દૂર થઈ મન પર સારી છાપ પડે છે. પહેલો અને બીજા અંક બહાર પડી ચુક્યો. વાંચી ખાતરી કરો. વાર્ષિક મુલ્ય પોસ્ટ સાથે એક રૂપિયો. છુટક નકલનો એક આનો.

લખો.

સીરનામું } રત્નાક્રિપક.—ડાહ્યાભાષ બાબરભાઈ પટેલ.
રત્નાક્રિપક } (મથુરાંદાસની ખડકીવાળા.)
નડીઆદ. } કાકરખાડ—નડિયાદ.

એસી ગયાં ડાચાં છુદીયાનાં શ્વેત થયા શીર કેશ-ર
તોય રથો વળગી બ્યબીયારે, મુખપર ચોપડી મેંશ
કામી કામથી ન ધરાયો-ર રે

જમાનો. ૪૭

માત પીતા થઇ પાળક પોતે, બાળકને દઇ બોધ-ર
પેટ નીમીતે પાપ કરાવે. કરી કારમો ક્રોધ
કહું શું ન જાય કથાયો-ર રે.

જમાનો. ૪૮

વાળ પરાયા થાય બલે પણ, લે અસમાન મકાન-ર
પાળક બાળકનો થઇ પોતે, ધાલી એવું ધમશાન
દેવામાં હાય દુખાવ્યો-ર રે.

જમાનો. ૪૯

કાણ કવિનો બાવ પુછે છે, બાંડ બવૈયા ચાય-ર
ચાય ખુશી નાયકાને નચાવી, વીત તેમાં વપરાય
કાવિદને કંઇ ન અપાયો-ર રે.

જમાનો. ૫૦

હિતમ સાક્ષરના કરનાં પણ, પુસ્તક ના પોસાય-ર
નાટકમાં નાથું ખુબ ખરચે, ચીથરડા ચીત થાય
સાહિત્યને ના શણગાર્યો-ર રે.

જમાનો. ૫૧

પાળી પોષી મોટા કાધા પુત્રો ઝાઝાં લડાવી લાડ-ર
વૃદ્ધપણે લાકડી લઇ લે, બાગે પીતાના હાડ
વળ્યો નવ જાય વળાવ્યો-ર રે.

જમાનો, ૫૨

નાટક સરકસ ને જાદુના, ખેલ વખ્યા વિધવિધ-ર
વીત હરી વસુધા પરથી હા, સૌને બીખારી કાધ
ખરો કુછંદ લગાયો-ર રે.

જમાનો. ૫૩

ચહેરમાં હોટલ ગામડે હોટલ, હોટલ હોટલ હાય ર
વર્ણ અઢારે આવી ભરાઇ, ચા ને ખીસકુટ ખાય
અબક્ષા બક્ષ ઉડાયો-૨ રે, જમાનો, ૫૪

પાણી પવિત્ર ગણે ન ભુદેવે, ગામ ગમાતરે જાય-૨
પણુ બજ્યાં લેયાની દુકાનેથી, ખાતે લઇને ખાય
અનાચાર આવી ભરાયો-૨ રે. જમાનો. ૫૫

સૌ થકી ઉત્તમ દ્વીજ કહાવે, પણ થઇ ખેડા નીચ-૨
લક્ષ્મીની લાલચે લપટાઈ કરતા પ્રપંચી પેચ
દેખી ના જાય ખમાયો-૨ રે. જમાનો. ૫૬

વિગ્રો તો વળી છેક વંઠયા, જ્યેથી ધરોધર અથડાય-૨
અજ્ઞાન જાણે નહિ તો. ક્યાંથી તે પોષાય
પાયો મુળથી ખવાયો રે.-૨ જમાનો. ૫૭

બાવે તો વળી બે સ્ત્રી રાખી, ચેલે રાખી ચાર-૨
ખાખી તો ખાળતાજ ફરે છે. ચોળી મફતની છાર
લંગોટે ભેખ લળવ્યો-૨ રે. જમાનો. ૫૮

નારી ગર્ભ સ્વધામ સીધાવી, સંપત્તિ પામી નાશ-૨
કે બાઇ પોતે મુડ મુડાવી, ખેડા લઇ સન્યાસ
શૂદ્રસ્થાને પાય પડાયો-૨ રે. જમાનો. ૫૯

કોઇ જમાત લઇ રખડે છે, રાખી રાજેશ્વરી ઠાઠ-૨
સિદ્ધ ને સાધક ખેશ બનીને, વાળ્યો ગામેગામ દાઢ;
મલીદા માલ ઉડાવ્યો-૨ રે. જમાનો. ૬૦

આચારનો નથી અંશજ જેમાં, જાણે ન શાસ્ત્રોનો બેદ-ર
થાય તેની ગણતરી જ્ઞાતીમાં, અંતર પામે ખેદ
સાધુ શેઠ માંય ગણાયો-ર રે.

જમાનો. ૬૧

પાખંડી દંભી બની ખેડા, સાચા સંત મહંત-ર
તેમણે તો કખાપંચક કીધું, કાઢીને કલ્પિત પંથ
સારા જગને ભરમાવ્યો-ર રે.

જમાનો. ૬૨

આજ ગુરૂ એના અવલોકી શકે સમાવી ન શોક-ર
પણ ધુતી ધન શિષ્યનું લેતાં પાકી મુકાવે પોક
વૃથા ગુરૂ નામ ધરાવ્યો-ર રે.

જમાનો. ૬૩

અંધ ગુરૂને શિષ્યજ બહેરો, એવું બન્યું છે આજ-ર
તેમ છતાં બની સિદ્ધતા ખેડા, ખાલી કરે પતરાજ;
દેખી મમ દીલ દુખાયો-ર રે.

જમાનો. ૬૪

ભારત ભાગવત કે રામાયણ, રૂડી રીતે વંચાય-ર
ત્યાં જઈ સાંભળતાં ઉંધ આવે, મારે ગપાટા ગામમાં
સારી રાત જાય જગાયો-ર રે.

જમાનો. ૬૫

ચાર ધડી ચીત દારવા માટે, દેવ મંદીર ગણાય-ર
ત્યાં પણ રંગીત પારણાં જુલે, દેખું ઘોડા ને ગાય.
ભોંભોં શબ્દ જાય મુણાયો-ર રે.

જમાનો. ૬૬

ઘટ્ટી ગયો કસ જૂગોળમાંથી, ઘટ્ટયો સંબંધીનો રનેદ-ર
વળી સ્વાદ ઘટ્ટયો ધૂતમાંથી, ખરેખર ઉતરે આછા મેદ.
દગાયો દોરત મરાયો-ર રે.

જમાનો. ૬૭

કાંઈ તણા મનમાં નવ દેખું, અંશ દયાનો લગાર—ર
જ્યાં ને ત્યાં હું નજરે નિહાળું, તામશનો બંડાર
અરે કંઈ આવી બરાયો—ર રે, જમાનો, ૬૮

કેતાં આ રસના પડે તુટી, આવ્યો આડો આંક—ર
કેલી કરે કાઢી બત્રીજો ટાંક અસત્ય ન ટાંક
અભૂ જાણે ક્યાંય છુપાયો—ર રે. જમાનો. ૬૯

રેણુજી કૃત્યા સત્તયુગે ત્રેતામાં સિતાય—ર
દ્વાપરમાં થઈ પ્રપદ સુતા, આજ ધરો ધર હાય;
દેખું દ્રમથી કન્યાઓ—ર રે. જમાનો. ૭૦

જે ગુજરાત વિશેજ હતી હા, લક્ષ્મીની લીલા સ્થેર—ર
ત્યાં બટકે છે બીખારીનાં ટોળાં, આવીને ઘેરે ઘેર
ઉઘાડે અંગ દીખાયો—ર રે. જમાનો. ૭૧

ભાગ્ય બલાં કે ભારતમાંહી, પાકે અરીણુ કપાસ—ર
ત્રીજી તંબાકુએ રંગ રાખ્યો, નહિતો થાત નીરાશ
તથાપી ના સમજાયો—ર રે. જમાનો. ૭૨

“ધન્ય છે ધન્ય છે” ઇંગ્લીશ રાજને, ધન્ય છે “(હયોર્જ)” રાજન—ર
અળનાં દુઃખ દુર કરવાને, આનંદે ઉછાળો મન
રામચંદ્ર સમ કીર્તી ફેલાવો—ર રે. જમાનો. ૭૩

ચેતો ચેતો ચીતમાં નરનારી, બાજ હજ છે હાથ—૨
દેશની દોલત દેશમાં રે'વા, હુન્નરથી બીડી બાથ
કરો ઉત્તતીના ઉપાયો—૨ રે.

જમાનો. ૭૪

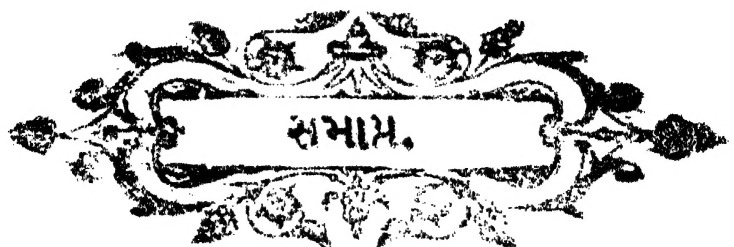
સુંય કથુ કથવાનું ઘણું છે, કે'તાં નાવે પાર—

'શારદા' ને 'મેરી' માતાની સ્હાયથી, દુંકામાં ટોક્યો સાર;
લેજો સમજ એન બાધઓ—૨ રે,

જમાનો. ૭૫

વૃક્ષનું મુળ ખવાયજ આવે, તો તે હડે શું ટટાર—૨
તેમ, વિદેશી મોહ ટળ્યો નથી ત્યાં લગી થાશે ખુવાર.
સ્વદેશીએ રાસડો ગાયો—૨ રે.

જમાનો. ૭૬

ચારતરનું

અમૃતખિંદુ.

(અસલ માલ સરકારી રજીસ્ટર્ડ નં. ૮૪૨-૧૦ વાળે)

સૂક્ષ્મ પ્રકારનો શરીરનો દુખાવો, લકવો, સંધીવા :
ચુંકે, ઉલટી, ઝાડો, મરડો, અરૂચી, અજીર્ણ, ખાંસી,
સલેખમ, સરદી, માથાનો દુખાવો, દાંત કે દાઢતું કળ
અવાળુનો દુખાવો મોંમાંથી દુર્ગંધ છુટવી, મળચ આ ...
કાનનું પાકવું, પડે બહેવું, આંખો દુખવી, શરીરે સોજા
આવવા, ઘા લાગવા, ઘસારા પડવા, હાથ પગમાં ચીરા પડવા,
લોહીનું નીકળવું, ઘાતું પાકવું, ઘામાં જીવ પડવા, રાંઝણ,
નાસુર, પીન્નમ્, સુત્તી, બેચેની, નળખાઈ, નામદાઈ, હરસ,
પ્રમેહ, ચાંદી, વીરકેટીક, ખરોલ, બંડવૃદ્ધિ, પ્રદરરોગ, કોઈપણ
જાતનો તાવ, વાળો, ન્હાડ, વિગેરે અનેક રોગ આ એકજ
દવાથી તત્કાળ દુર થાયછે, વળી લમરી, મધમાખ, વીંછી
વિગેરેના ડાંખ ઉપર આ એક જાદુઈ દવા છે. માંકડ, મચ્છર,
વંદા, કરોળીયા, કસારી, ઉપેષ વિગેરે નુકશાનકારક જંતુને
નાશ કરે છે.

વિલાયતી દવાની બધી દુકાને વેચાયછે.

વિગતવાર ચોપાન્યા માટે નીચેને સીરનામે લખો.

સીરનામું—અમૃતખિંદુ ઓફીસ—નડિયાદ. (ગુજરાત)

